

ARCHA

2
2002

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE



činnost dětských sdružení v médiích? nezajímavé! – kalendář – vedoucí dětských oddílů jsou soli země – není libo propagaci? – úmluva o právech dítěte v české republice – bambiriádě daly jméno děti – lače čhave

– s. k. a k. s. dakota – všude samá víčka... – človíček pomocníček – vztah k hodnotám jako důsledek výchovy – memoriál marty habadové – plánovací dopoledne – generali posílila – výstava k 90 letům skautingu – kronika

Činnost dětských sdružení v médiích? Nezájímavé!

„Skauting – to je mrtvá záležitost,“ prohlásil před šesti lety současný ředitel České televize Jiří Balvín – tehdy ještě jako šéfredaktor uměleckých pořadů, když byl dotazován, zda by nebylo vhodné natočit o skautech nějaký kvalitní pořad pro děti nebo dospívající. Zhruba v téže době 97% rodičů oslovených agenturou GfK uvedlo, že by svoje děti rádi (nebo dokonce velmi rádi) svěřili do skautského oddílu. Od té doby se Jiří Balvín přes TV Nova vyšplhal na nejvyšší post České televize. A Junák je se svými 53 tisíci členy stále zdaleka největším sdružením dětí a mládeže u nás.

Celá tahle „historie“ docela dobře v symbolické zkratce ukazuje, jak se to má se vztahem veřejnosti ke sdružením dětí a mládeže – a naopak. Ono totiž nejde zdaleka jenom o skauty. Zkrátka – „obyčejní lidé“ – a zvláště rodiče o naši pomoc docela stojí. Pochopitelně, že jsou mezi nimi veliké rozdíly v představách, jak by ta pomoc měla vypadat, ale právě proto je dobře, že jsou mezi námi sdružení velice rozličná. Poněkud slabší je to s dětmi – a zejména

„náctníky“. Jsou samozřejmě místa – zejména v některých městech jižních Moravy – kde je zájem dětí daleko větší, než mohou sdružení uspokojit pro nedostatek vedoucích i kluboven. Ale ve velkoměstech – zvláště v Praze – a pak na venkově to moc slavné není.

Skutečná potíž je ale s těmi, kteří z hlediska ekonomického, politického či společenského jsou dnes takřkajíc „na koni“. Jistě – i zde jsou lidé, kteří si naši služby váží a jsou nám skutečnou oporou. Dobře to v tomto čísle ukazuje rozhovor s Petrem Pithartem. Nebo příklad starostů oceněných při zahájení Bambiriády Cenou ČRD „Přístav“, kterou Česká rada dětí a mládeže vyjadřuje uznání těm komunálním politikům, kteří se významně podíleli v uplynulém období na podpoře práce s dětmi a mladými lidmi. V čísle Archy o Bambiriádě se jim budeme věnovat podrobněji. Ale málo platné – pro drtivou většinu ostatních „VIPů“ jsme dokonale nezájímaví. Velkou vinu na tom mají jistě média, tedy přesně ti, kteří v nich udávají hlavní tón. V médiích

veřejnoprávních – ČT a ČRo – jde navíc o nedostatečné naplňování jejich poslání. Když stovka skinů uspořádá sraz a ještě při tom provedou nějakou výtržnost, spolehlivě nás o tom poinformují na předních stranách všechna média. Když Česká rada dětí a mládeže uspořádá pro sto tisíc nadšených návštěvníků Bambiriádu za ohromné součinnosti stovek dobrovolníků z desítek sdružení, domů dětí a mládeže nebo školních klubů, považujeme za úspěch, když na nějaké třetí straně nebo v lokální příloze bude jedna pěkná fotografie s třířádkovým popiskem. Na druhé straně je naší velkou devizou, že s tímhle oceněním naše činnost ani nestojí, ani nepadá. Mnozí z nás konečně pamatují i doby, kdy se „oceňovala“ v lepším případě potíže ve škole nebo v zaměstnání a v horším kriminálním. Dneska je pro nás satisfakcí to, že naše snažení má i prokazatelné výsledky, užitečné pro celou naši společnost. Svědectví o tom se snažíme podat právě v tomto čísle Archy.

Jiří Zajíc

Bylo

- 1. 5. Prvomájový cyklovýlet na Javořinu - INEX SDA a Sdružení obcí mikroregionu Hornácko
- 3. - 5. 5. SKARE Skautská regata, Slezská harta, - Junák
- 8. 5. Memorál Alice Masarykové - soutěž v 1. pomoci, Praha - Mládež ČČK
- 10. - 12. 5. Sázkavské pádlo, Loděnice Vltava - Junák
- 11. - 12. 5. Celorepublikový 3. bodovací turnaj ve stolním tenise, Praha - SHM
- 16. - 19. 5. Seminář AIDS I. stupně - prevence, Bělč nad Orlicí - Mládež ČČK
- 17. - 19. 5. Poznej sám sebe - Rajnochovice - Sarkander Olomouc
- 24. - 26. 5. Finále Mezdružinové ligy - soutěže čas. Skaut-Junák, Seč - Junák
- 1. 6. Střelené odpoledne na Střelnici - akce cyklu Rok v parku, Chrudim - OS Altus
- 1. 6. Slabikář devatera řemesel - Rožnov p. R. - FoS ČR
- 2. 6. Přehlídka dětských folklorních souborů, Tovačov - FoS ČR

Bude

- 7. 6. Zemská přehlídka dětských folklorních souborů, Mělník - FoS ČR
- 7. - 9. 6. Biblická stezka - finále vítězů z regionů - Dorostová unie-sdružení křesťanských dorostů

- 7. - 9. 6. Celorepublikové setkání Mládeže ČČK, Krivoklátsko - M-ČČK
- 7. - 9. 6. Rožnovská valaška - X. ročník MFF armádních souborů, Rožnov pod Radhoštěm - FoS ČR
- 7. - 9. 6. VII. Republikové setkání pionýrských oddílů, Beroun/Plzeň - Pionýr
- 7. - 9. 6. Republikové finále Pionýrské stezky, Plzeň - Pionýr
- 7. - 28. 6. Výstava ilustrací skautské a dobrodružné litera tury, Galerie Tvrdohlavých, Praha - Junák
- 8. - 9. 6. Ukázkové skautské tábory k výročí 90. let skautingu, ZOO, Praha - Junák
- 9. 6. Pohádkový les - Kolšov u Postřelmova - FoS ČR
- 14. - 16. 6. Dětský festival - folklorních souborů, Liptál - FoS ČR
- 14. - 16. 6. XXVII. Branná hra cestou odhodlání, Stráž pod Ralskem - Pionýr
- 14. - 16. 6. Kolínská pádla, SKAPA 2002 - Junák
- 15. - 16. 6. Ukázkové skautské tábory k výročí 90. let skautingu, Střelecký ostrov, Praha - Junák
- 21. - 22. 6. Cyklomaraton K 24 - 2. ročník - soutěž vytr valců 24 hodin na kole, Újezd u Brna - SHM
- 21. - 23. 6. Tradiční „lážoplážo“ debatní turnaj o „Pohár vítězů poháru“, Středolesí u Hranic - ADK
- 21. - 23. 6. Národní kolo Hlídek mladých zdravotníků - 1. pomoc, Zlín - Mládež ČČK
- 22. 6. Frassati cup - republikový turnaj v malé kopané r. nar. 1984-86, Ostrava - SHM
- 29. 6. - 8. 7. Človíček pomocníček, Lukov u Zlína - Malý princ

Vedoucí dětských oddílů jsou solí země

Rozhovor
s JUDr.
Petrem
Pithartem,
předsedou
Senátu PČR



Spal jste někdy v týpi? Zkoušel jste rozdělat oheň za deště nebo alespoň v táborových kamnech? Anebo - měl jste někdy pravou táborovou hlídku?

V týpi jsem nespál, ale jako by se stalo. Moje děti, David, kterému je dnes 35 let, a o 5 let mladší Klára, byly vlastně celé své prodloužené dětství členy oddílu, který musel za minulého režimu všelijak měnit své jméno, byl to oddíl turistický, pionýrský, ale pravda je, že to byl oddíl skautský. V pokoji u nás doma se jednou šilo týpi, sedělo tam na zemi 15 holek a šily a šily a repetily a repetily... Byl to silný zážitek. Obě moje děti byly v dobrém slova smyslu fanaticky oddílu. Oheň jsme my rodiče tehdy museli rozdělat tím nejpřísnějším způsobem – a když dohořel, nejen že nikdo nesměl poznat, že tam nějaký oheň kdy byl, ale muselo to vypadat tak, že tam nikdy žádný oheň nebude... David a Klára byli v těch dovednostech táborníků naprostými perfekcionisty! Chvilkami jsme si se ženou říkali, že na ně oddíl má větší vliv než my. Oddíl zkrátka ty naše děti spoluvychoval, mnoho dobrých vlastností mají právě odtud. Nebyli sami. Do

oddílu jsem přivedl například malého Tomáše Pojara, dnes známého muže, ředitele nadace Člověk v tísni. Naopak já jsem se skrže tento oddíl seznámil s řadou pozoruhodných lidí – rodičů. No, a ta moje hlídka – ano, i já jsem nejednou v noci na táboře hlídal.

Máte i dnes, po letech v politice, čas na nějaké koníčky? Cestujete přírodou pro vlastní potěchu, pro radost?

Ne že bych je nechtěl mít. I dnes se mi občas podaří chodit přírodou. Pokud jsem měl čas, věnoval jsem se fotografování, hlavně hor. I dnes se mi občas podaří chodit po horách. Šumavu, kam jezdíme již 30 let, znám jako své boty.

Spolků a společků, které u nás pracují s dětmi, je nepočítaně. Máte alespoň základní přehled třeba o těch „klasických“ celorepublikových?

Přehled mám opravdu jen velmi základní. Podstatné je, že se celé toto hnutí, říkáme mu hnutí dětí a mládeže, velmi rozrůznilo. Každý, děti i rodiče, si v něm najde své. Těším se z té plurality, svědčí o ní i hromádka časopisů přede mnou, které jste mi přinesli.

Myslíte, že je pro mládež potřeba speciální zákon? V současnosti je téměř u konce diskuse o tzv. zákonu o mládeži, které se naše střešní organizace, Česká rada dětí a mládeže, zúčastnila. Zajímá by nás váš pohled na tuto připravovanou normu.

Na to mám docela silný názor. My Češi žijeme ve sféře německo-rakouského práva, které příliš spoléhá na to, co je zapsáno, na doslovnost norem, na jejich detailismus. Mně chybí kus anglosaského pohledu na život, tudíž na právo, které se znovu a znovu tvoří, hledá. Život je vždycky nekonečně složitější než jakákoli norma. A tím si připravuji odpověď: pokud by zákony tohoto druhu nebyly se sankcemi, nýbrž jen proklamativní, pak jsem instinktivně proti nim! Osobně jsem se kupříkladu velmi angažoval, aby nebyla zavedena speciální skutková podstata trestného činu sprejerství. Rozumný soudce umí tu věc posoudit i bez toho, že má speciální paragraf, speciální zákon. Jsem spíš pro to, aby naše právo dalo prostor hledání spravedlnosti a nejen litery práva.

Velkým tématem je dobrovolník. Považujete nás, vedoucí, kteří pracují s dětmi celoročně a bezplatně, za klasické dobrovolníky?

Myslím si, že naše společnost došla dost daleko v hledání toho, v čem všem se můžeme spolehnout na tržní hospodářství. Jestliže totiž



trh přetěžujeme a chceme po něm něco, co neumí, může nás to vrhnout do druhého extrému, že je znovu zavrhneme. Dobrovolnictví a dárcovství je sféra, kde tržní vztahy fungovat nemohou! A to je dobře. Snad už máme za sebou dobu, kdy téma občanské společnosti bylo některými politiky vnímáno jako téma rozvratné, ohrožující demokracii. Téma dobrovolnictví a dárcovství je – podle mého – téma pravice i levice. Pro



levici je to výraz solidarity, pro pravici je to šance omezit stát. Věřím, že v poslední době se daří dosahovat společenský konsensus s vědomím, že toto jsou úctyhodné aktivity.

Vedoucí dětských oddílů jsou soli země. Jsou to lidé, kteří rozhodují o tom, jak bude vypadat tato společnost v budoucnosti možná víc než politici.

Máte za to, že by se na nás měla vztahovat stejná pravidla, která předkladatel normy o dobrovolné službě chystá pro ostatní sféry dobrovolnické práce?

Zákon o dobrovolnících je potřebný! To je přeci něco jiného, než neurčitá, široká, mnohdy neuchopitelná entita mládež. Při dobrovolnických aktivitách vznikají situace, které pomoc státu vyžadují. Nečekejme ale, že ten zákon bude hned napoprvé kompletní. Není možné celou tuto širokou sféru lidských aktivit směstnat do zákona. Ten zákon se bude určitě postupně doplňovat a opravovat: život ukáže, v čem bude nedostačující. Kdybychom trvali na tom, že dobrovolnictví se napoprvé může vměstnat do zákona, tak bychom dobrovolnictví podceňovali. Myslím si, že je naštěstí pestřejší, než může pochytit jakýkoli zákon. Uvidíme, co nám vláda předvede.

Byli bychom rádi, kdyby se zákon o dobrovolnictví týkal i nás. On totiž existuje spor o tom, jestli je oddílový vedoucí, který celoročně a zdarma pracuje s dětmi, dobrovolníkem.

Myslím si, že je. Patříte tam právě pravidelností vašich aktivit a odpovědností, kterou na sebe berete tím, že vašimi klienty jsou děti nebo mladí lidé. Bylo by proto dobře, až zákon přijde do Senátu, abyste tam přišli a vysvětlili váš postoj.

Spolky našeho typu jsou financovány státními dotacemi, a to nejméně ze 70% svých potřeb. Peníze nejsou nárokovatelné, vymáhat je nemůžeme, i když jsou určeny na nepostradatelnou službu vlasti, totiž práci s dětmi. Je to tak dobře? Nás to sice udržuje v takovém „životabudičském“ napětí, ale na druhou stranu – děláme to, co stát – při vši úctě –



Snímky na straně 3 a 4 jsou ze setkání mladých zástupců dětských sdružení s Petrem Pithartem v divadle Rubin 4. 4. 2002

neumí. Děláme to rádi, ale občas to trochu „bolí“.

O tom, že děláte, co stát neumí, vůbec nepochybuji. Úkolem státu je tedy opravdu především nepřekážet a pak už „jen“ garantovat elementární materiální předpoklady.

Pomůžete nám ve zviditelnění?

To víte, že bych rád. Když se na něčem konkrétním dohodneme, tak to, co tady jenom improvizuji, mohu v nějaké promyšlenější úvaze napsat.

Pane předsedo, co jste se ve své veřejné funkci naučil, aniž jste to před tím tak dobře uměl, a co Vás v ní nejvíce překvapilo?

Mnoho lidí žilo před listopadem 1989 jakoby v doupatech. Někdy to byla docela útulná doupata, rodinná, přátelská. Žili jsme v bdělosti před mocí a hlídali si ta svá teritoria. Musel jsem se proto naučit domlouvat se s lidmi, se kterými jsem se předtím nesetkával, s lidmi všech profesí, životních osudů, všech krajů této země. Nikdy jsem si nemyslel, že si budu pamatovat tolik lidí, jako dnes. Naučil jsem se vnímat je a snažím se, aby to mé vnímání nebylo povrchní. Pochopil jsem, že i prostor mezi jednotlivci a státem by měla „obsadit“ občanská společnost, která se spontánně sama organizuje. Jako třeba ty vaše

oddíly! Nebo ten prostor obsadí stát...

Obligátní otázka na závěr: chtěl byste táborníkům, členům Ligy lesní moudrosti, tomíkům, salesiánům, junákům, pionýrům či třeba mladým debujárům něco vzkázat?

Ano, chtěl. Že se budu vždycky o jejich aktivity zajímat, vždycky budu zástupce všech těchto směrů přijímat a budu se snažit jim pomáhat.

Pane předsedo, děkujeme za rozhovor.

*S předsedou Senátu Parlamentu České republiky rozmlouvali
Michala Rocmanová
a Tomáš Novotný*

Doc. JUDr. Petr Pithart – vysokoškolský učitel, právník, sebevzděláním historik a politolog. Narodil se v r. 1941 v Kladně. S manželkou Drahomírou má děti Davida a Kláru, od nich čtyři vnoučata. Do veřejného života vstoupil jako publicista, redaktor Literárních novin. Byl mezi prvními signatáři Charty 77. V disentu se zabýval editorskou činností, publicistikou v samizdatovém a exilovém tisku, pašováním literatury ze zahraničí ve velkém.

V prosinci 1989 byl představitelem OF. Dnes je členem KDU-ČSL, zvolen senátorem za obvod 44 - Chrudim, je předsedou Senátu Parlamentu ČR.

„Vnadidlo!“ ukazuje Grimpa na Tornádo Lou a nechává ji schválně ječet, aby na ni vlákal do pasti Limonádového Joea. My na vás ječet nebudeme, ani lákat do pasti, ale pokusíme se vás následujícími řádky navnadit.

Není libo propagaci?



Navnadit – a proč? Inu, už v lednu jsme avizovali, že server adam.cz „v novém balení“ bude nejen informovat o tom, co zajímá pracovníky a příznivce sdružení dětí a mládeže, ale zároveň nastaví možnosti, jak práci sdružení propagovat na veřejnosti. „No, adam je sice docela hezký, ale my na to nemáme čas. A kromě toho, máme své vlastní stránky!“ Tak tuhle odpověď velmi dobře známe. Setkáváme se s ní dnes a denně. Samozřejmě, kdo pracuje v neziskovém sektoru a myslí to s prací vážně, ten nemá čas na lelkování. Ale jste opravdu přesvědčeni o tom, že o vás všichni vědí, tedy hlavně ti, kteří se v neziskovém sektoru neorientují? Treba o junácích, kteří mají propagaci zvlášť dobře propracovanou, si stále část veřejnosti myslí, že jsou to sdružení dvě: skauti a junáci. Pionýři musí ještě stále čelit otázce: Jé, vy ještě existujete? Sdružení Duha je zaměřováno s Hnutím Duha. O tomicích se zas někdo mylně domnívá, že to jsou aktivisté bojující za atomovou elektrárnu v Temelině, případně proti ní. A což teprve malá sdružení, která třeba nemají ani vlastní internetové stránky? Tyto zkušenosti nás utvrzují v tom, že každá propagace sdružení v solidním médiu je žádoucí.



Pro zajímavost vám uvedeme ještě jeden konkrétní případ zviditelnění: Když ČRD schválila statut nově udělované ceny Přístav, umístili jsme článek na středním zpravodajském pruhu v „aktualitách“. Za necelý měsíc si jej přečetlo 150 návštěvníků našich stránek a 8 regionálních deníků o tom uveřejnilo článek, 3 novináři volali a zajímali se o tiskovku k Bambiriádě. Možná se vám to zdá málo, ale na

adama, který funguje teprve třetí měsíc, je to, myslíme, úspěch. Tak se pojďte podívat na možnosti, které adam sdružením nabízí!

Kalendář akcí

Informuje vás o akcích pořádaných sdruženími. Součástí kalendáře je samozřejmě vyhledávač a třídění dle různých kategorií. Tady vás prosíme: neposilejte nám zprávu o vaší akci, abychom ji sami do kalendáře zapsali, při nejlepší vůli to nemusíme stihnout! Využijte toho, že si akci můžete rychle přidat sami vyplněním jednoduchého formuláře. Nevíte-li si rady, kontaktujte info@adam.cz. Zatím zde své akce uveřejnila Duha, Klub Dlačka, FoS ČR a Pionýr. A co ostatní?

Ring volný

Je to název pro diskusní fórum. Zatím jsme nastavili čtyři témata: Bambiriáda, Bílá kniha, Diskuse k článkům a Volná diskuse. Při otevření diskusí se na pravém sloupcu zobrazují ankety, dokumenty a odkazy na www.stránky k daným tématům. Můžete zde diskutovat dle libosti, dodržíte-li jistá pravidla hry, zveřejněná u každé diskuse. Zajímá-li vás nějaké jiné téma, napište nám. Zatím to vypadá, že nikdo nechce nic moc říci, s výjimkou jediného tématu, a to stojí za přečtení. Schválně se podívejte, jakého!

Sloupek týdne

Jak název napovídá, sloupek se mění každý týden. Zatím jej psal většinou šéfredaktor, nicméně redakční rada na tom netrvá. Máte-li proto nějakou zajímavou myšlenku, nebo chcete-li vtipně glosovat nějakou událost týkající se dění ve sdružení, neváhejte a pošlete svůj příspěvek na slavek@adam.cz.

Představujeme vám

Tato rubrika je přímo šitá na míru propagaci sdružením – můžete psát o svém sdružení, o akci, kterou pořádáte nebo jste pořádali, o svých úspěších, ale i o tom, co vás trápi. Aktivitě se meze

nekladou, článek můžete doplnit obrázky či fotografiemi. Zatím se tu představila spíše menší sdružení, ale je samozřejmě určena všem bez rozdílu. Víme, že napsat článek, který by měl hlavu a patu, není jednoduché a určitě to nějaký čas zabere, ale když nám dáte vědět, redakční rada vám ráda pomůže. Veškeré dotazy a příspěvky směrujte na: slavek@adam.cz.

Zpravodajství

Denně čerstvě doplňované zpravodajství ze života sdružení naleznete na středním pruhu. Obzvláště důležité zprávy umísťuje redakční rada do aktualit – horního středního pruhu. Aktuality mají tu výhodu, že „neodjíždějí“ jako ostatní články, takže jsou stále před očima. Do zpravodajství můžete zasílat jakékoli příspěvky vč. fotografií a obrázků, na známou adresu slavek@adam.cz. Nechceme, aby cokoli zveřejněného zmizelo v propadlišti dějin, a proto starší články naleznete v archivu, všechny články pak rozříděné v rubrikách. Máte-li nápad či připomínku k třídění rubrik, ozvěte se.

Novinky

V současnosti pracujeme na zprovoznění formuláře na rozesílání novinek (viz anonce na levém sloupci). Chápeme, že není ve vašich silách dennodenně server procházet a hledat, co přibylo nového. Proto tu bude naše služba, informace o novinkách budeme zasílat e-mailem. Máte-li zájem o tuto službu, nebo chcete-li další informace, kontaktujte info@adam.cz.

Naše tipy

- Vydali jste nějakou zajímavou publikaci? Pořádáte výstavu nebo tiskovku? Řekněte nám o tom. Tak jako nás třeba tomíci pozvali na křest své skvělé knížky Boty do hor a my jsme o tom hned mohli napsat.
- Nepotřebujete poskytnout zázemí pro svá jednání v Praze? NICEM může zapůjčit zasedací místnost, pro sdružení zdarma. Bližší informace na nicem@adam.cz.
- Až si budete chtít chvíli u počítače aktivně odpočinout, klikněte na zajímavý počinek Duhy www.chiki.cz.

Připravila Hanka Konopiská

V úterý 16. dubna proběhlo v Senátu veřejné slyšení Výboru pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice za odborné podpory České sekce DCI - Sdružení zastánců lidských práv – věnované naplňování Úmluvy o právech dítěte v České republice. Senátorů tam bylo sice poskrovnu (kromě Jiřího Šenkýře, který jednání řídil, tam prakticky celou dobu vydrželi předseda výboru František Mezihorák, Zdeněk Bárta a Jan Zahradníček), ale z odborné a neziskové sféry tam byla řada významných zástupců (např. prof. Zdeněk Matějček a Jiří Dunovský, Zuzana Baudyšová z Linky bezpečí, Marie Vodičková z Fondu Ohrožených dětí, Karel Holomek ze Společnosti Romů na Moravě apod.). Přinášíme příspěvek ředitele kanceláře ČRD M. Jiřího Zajíce, který byl přijat velmi příznivě.

Úmluva o právech dítěte v České republice

Soustředím se na dva články Úmluvy, které mají z hlediska oblasti mého rozhodujícího zájmu – a tou je výchova a doprovázení dětí – zásadní postavení. Ukáže se přitom jejich celkem jasná souvislost. Nejprve je to tedy článek 6, ve kterém se konstatuje, že každé dítě má přirozené právo na život a že státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zabezpečují v nejvyšší možné míře zachování života a rozvoj dítěte.

K tomu mohu především konstatovat nadějnou skutečnost, že zatímco před dvanácti lety bylo toto „přirozené právo na život“ v mé zemi každoročně upíráno více než sto tisícům dětí, dnes je to třikrát méně. Přesto nelze nevidět, že i těch dva a třicet tisíc dětí za rok, kterým je naplnění tohoto práva druhými lidmi znemožněno, je číslo děsivé a nemůže nikoho, komu skutečně leží zájmy dětí na srdci, nechat lhostejným. Nemyslím si, že by tu s nějakým účinným řešením dnes mohl přijít stát, nicméně jde o spolupráci na vytváření celkové mravní atmosféry, která je životu mnohem příznivější než dnes. To není zdaleka problém jenom náš, nýbrž ho v plné nahotě ukázala rozsáhlá studie evropských hodnot. Z ní totiž jasně vyplynulo, že morální (a následně i právní) ochrana věcí je v západní společnosti výrazně jednoznačnější než ochrana života v jeho různých variantách. Vedoucí řešitelského týmu rakouský profesor Paul Zulehner to vyjádřil hořkým bonmotem „Vypadá to tak, že člověk by měl v naší kultuře štěstí, kdyby na svět přišel jako auto.“ Dnes skutečně pozorujeme i u nás, že tresty za brutální vraždy se mnohdy nijak výrazně neliší od trestů za majetkové trestné činy. Tady je už odpovědnost státu zřejmá.

Druhá část článku 6 poukazuje na závazek zabezpečovat v největší možné míře rozvoj dítěte. Stát má tady jeden přímý nástroj – a tím je škola. Naprostá většina našich dětí navštěvuje státní resp. veřejné školy. O kvalitě výuky se jistě budou zmiňovat jiní. Já tu musím jen poukázat na jev nikoliv výjimečný – a tím je rezignace školy na výchovnou funkci.

Kořenem je jistě i to, že mnozí učitelé dnes vlastně vůbec nemají žádnou vnitřní oporu pro uplatňování výchovné autority – a bez takové opory se skutečně žádná výchova uskutečnit nedá.

Hlavním výchovným prostředím je jistě rodina. Aby se naplňovalo předsevzetí zabezpečovat v největší možné míře rozvoj dítěte, musí to být pochopitelně rodina funkční, kde se lidé mají rádi a děti jsou účinně milovány. Zkušenosti, které máme od tisíců

našich vedoucích, bohužel jasně potvrzují neblahý trend nárůstu nefunkčních rodin. Někde děti z takového prostředí tvoří skoro polovinu. Stát přitom nemá žádné jednoduché přímé nástroje, aby přispěl ke zlepšení těchto rodin. Bohužel – nástroje, které v oblasti podpory má nebo může mít, jsou u nás velmi málo účinné. Ačkoliv z hlediska zdravého vývoje dítěte je výhodné, když vyrůstá v početnější rodině (tedy má alespoň dva sourozence) je u nás ze všech dat zřejmé, že „mít děti“, natož „mít děti více“, je v naší zemi jasným ekonomickým a většinou i sociálním handicapem. Pro záchranu „nemocných bank“ věnoval stát v předchozím desetiletí více než 200 miliard korun. Snadno jistě odpovíte na otázku, zda srovnatelnou částku věnoval na záchranu nemocných rodin, nebo dokonce na podporu těch dosud zdravých.

O to více záleží na strukturách a institucích, které mohou dnešní rodině účinně pomoci. A tím se dostávám ke druhému článku Úmluvy, o kterém chci ještě stručně pohovořit. Je to článek 31. Podle něj je uznáváno právo dítěte na odpočinek a volný čas, na účast ve hře a oddechové činnosti odpovídající jeho věku – a státy napomáhají k tomu, aby dětem byly poskytovány odpovídající a rovné možnosti v oblasti kulturní, umělecké, oddechové činnosti a využívání volného času.

V naší zemi působí kolem 400 sdružení, která poskytují svou nabídku dětem a mladým lidem. Využívá ji téměř 300 tisíc – z toho dvě třetiny jsou členy sdružení, která vytvářejí Českou radu dětí a mládeže. Shodná zkušenost – a jedno, zda skautů, tomiků, zálesáků nebo pionýrů – potvrzuje, že jde o jednu z neúčinnějších prevencí budoucích sociálních patologií mladistvých. Přesto finanční náklady na jiné typy prevence, neřku-li na řešení následků její neúčinnosti, jsou mnohonásobně vyšší, než prostředky poskytované na tuto mimořádně efektivní prevenci. O tom, jak málo si dosud náš stát uvědomil klíčový význam této péče o děti a mladé lidi, svědčí i struktura okresních úřadů. Prakticky nikde nenajdete odbor, do jehož působnosti by tato sféra patřila. Mohu však skončit mírně optimisticky. Naše zkušenosti z posledních let při vytváření právních dokumentů, které se podstatně týkají naší činnosti (např. Zákon o práci s dětmi a mládeží nebo Hygienická vyhláška), ukázaly, že i na straně státu jsou lidé, kteří nás dovedou brát jako partnery. Je jasné, že z výsledků takové spolupráce mají užitek všichni.

Bambiriádě daly jméno děti

Pokud ve slově Bambiriáda slyšíte společný základ s italským slovem bambini, slyšíte správně. Bambiriáda by měla být pořádným dětským karnevalem: pestrým barvami i nápady, děním, kde vítězí smích a dětské povykování. Jenomže podstatnou část toho všeho děti nejen „konzumují“, ale také připravují a přímo „na place“ tvoří. A v tom je zvláštní kouzlo nápadu, který už čtvrtým rokem koncem května nabídne dětem i jejich rodičům Česká rada dětí a mládeže. Samozřejmě, že se to neobejde i bez dospělých, bez jejich organizačních schopností, konexí a peněz. Ale děvčata a kluci z celé řady sdružení dětí a mládeže jsou jim rovnocennými – a nezastupitelnými – partnery.



Bambiriáda je tedy v první řadě příležitostí pro všechny, kteří chtějí na vlastní oči vidět a doslova si „osahat“, že i dneska se dětem nabízí mnohem lepší alternativa, než je zahánění nudy mnohahodinovým civěním na televizi nebo rozřezáváním vesmírných příšerek v programátorsky rafinovaných, ale jinak slaboduchých počítačových hrách, případně takovým či onakým terorizováním svého okolí. Kromě dětí je to tedy nabídka pro rodiče a vychovatele. Bambiriáda je také skvělou příležitostí pro ty, kteří věnují svůj čas, energii a mnohdy i zdraví a peníze



péči o děti a mladé lidi v různých spolcích a sdruženích – a už jim nezbývají síly a prostředky, aby s touhle svojí záslužnou činností seznámili ostatní. Pro „jejich“ děti je to navíc šance zažít, že nejsou kapkou utopenou v moři nezájmu a někdy i výsměchu, ale že mají skutečně co druhým nabídnout. Bambiriáda je konečně možností pro naše veřejné činitele, aby konkrétně ukázali, že jim přece jenom neleží na srdci jen jejich bezprostřední osobní prospěch a že dokáží „politické body“ získávat něčím, co ocení rozumní lidé bez ohledu na stranickou orientaci.



Tohle všechno si mnozí už v předchozích letech uvědomili. Proto místa bambiriádních setkání navštěvují desetitisíce účastníků – zejména děti a jejich rodičů. Proto se koná s výraznou podporou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, záštitu nad ní mají ministři a v místech, kde se koná, i primátoři a starostové. Proto Česká televize ráda přijímá při Bambiriádě hlavní mediální partnerství a stranou nezůstávají i další média. Proto se i mezi solidními a schopnými podnikatelskými subjekty objevují první vlašťovky, které chápou, že podporou

Bambiriády samy získají. Tohle všechno si jistě budeme moci ověřit i na Bambiriádě 2002.

MÍSTA KONÁNÍ

Beroun, Chrudim, Lomnice nad Popelkou, Ostrava, Uherské Hradiště, Brno, Chomutov, Náchod, Plzeň, Zlín, České Budějovice, Liberec, Olomouc, Praha

TERMÍN

Praha: **23. – 26. května 2002**
(čtvrtek-neděle)

ostatní místa: ve všech městech se předpokládá dvou až třídní akce, nejčastěji **24. – 26. května 2002**
(pátek-neděle)



POŘADATEL

Česká rada dětí a mládeže (tj. střešní instituce více než čtyř desítek sdružení dětí a mládeže v ČR od skautů, přes tomíky a woodcraftery až k pionýrům) a množství spolupracujících subjektů

ZÁŠTITA

Mgr. Eduard Zeman, ministr školství, mládeže a tělovýchovy
Ing. Jaroslav Tvrdík, ministr obrany
Ing. Karel Březina, ministr vlády ČR



Zpracoval: Jiří Zajíc
Snímky z Bambiriády 2000 a 2001



Lače Čhave



Lače Čhave znamená romsky Hodné děti.

**Občanské sdružení
Pomozme olašským
Romům:**

- poskytuje **motivaci a atraktivní prostředí pro romské děti v předškolním a školním věku. Zvyšuje motivaci dětí pro vstup do školy** odstraňováním sociálního handicapu oproti dětem, které absolvovaly přípravu v mateřské škole.
- Dává možnost přípravy dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí pro vstup do školy (přípravného ročníku). **Dále učí děti vedle rozvoje motorických a sociálních dovedností překonávat komuni-**



- **kační handicap.**
- Díky účasti na společensko-kulturních akcích se střetávají kultury majority a romské minority. **Romské děti se tak učí kontaktu s dětmi z jiného sociálního prostředí** a podvědomě tak odbourávají vžitě stereotypní předsudky ve vidění jeden druhého.
- **Na výjezdových a víkendových akcích spolu-**



- **pracuje s dalšími organizacemi podobného zaměření** (např. o.s. Letní Dům, Speciální základní škola Boleslavova).
- Díky práci s dětmi se **daří navazovat kontakty i s rodinami**, ve kterých získáváme aktivní spolupracovníky v námi pořádaných volnočasových aktivitách (romské tance, výroba šatů a vystou-

- pení, pozvání celé rodiny na akce konané v rámci klubu – Vánoce, Mikuláš).
- **Pomáhá dětem při řešení jejich školních, rodinných i osobních problémů (doučování, úkoly, ale také problémy s láskou či samota)**
- Pomocí spolupráce se Speciální základní školou Boleslavova eliminuje asociální vlivy, jako např. záško-láctví, drobné krádeže atd.
- **Umožňuje při všech svých aktivitách, včetně letního dětského tábora, studentům vyšších a vysokých odborných škol získání potřebné praxe.**

Pro koho to děláme

Pro dětský klub jsou hlavní skupinou romské děti ve věku od 2 do 20 let. Nejčasněji se jedná o sourozenecké skupinky, kdy starší sourozenci přivádějí své mladší sourozence, o které se musejí starat. Největší počet dětí navštěvuje blízké školy Boleslavova a Křesomyslova. Naše snaha je rozšířit svou působnost na co nejširší okolí dítěte. Do klubových aktivit se zapojují i rodiče dětí. Snažíme se zapojit i mladé matky s malými dětmi a nabídnout jim příjemné trávení volného času.

O co se snažíme

Cílem projektu je **poskytovat dětem zajímavé a příjemné prožitky v jiném chráněném prostoru, umožnit dětem i dospívajícím s často odlišným životním prostředím a rozdílnými zkušenostmi společné zážitky při klubových a víkendových akcích.** Ukazovat dětem okolní kulturu jiným pohledem, aby se naučily vnímat rozdíly a porozuměly jim.

Učit romské děti společně vytvářet hodnoty, jít za svým cílem a pomoci jim v jejich dosažení. Mít své pocity, umět je vyjadřovat, rozumět jim a naučit se je sdělovat kultivovaně i druhým. Získat poznatky o kultivovaném projevu, umět ventilovat pomocí neverbálních, výtvarných a hudebních technik své emoce. Vést děti k odpovědnému chování. Klubová činnost je rovněž zaměřena na rozvoj sociálních komunikačních dovedností. Jde také o trénink vůle, vštěpování životních priorit a ambicí něčeho dosáhnout. **Projektem chceme přispět k řešení širší sociální problematiky Romů v Nuslích, připravit a vyzkoušet sociálně podpůrný klubový program, program sociální asistence spojený s aktivním vyhledáváním spolupracovníků – hlavně Romů, kteří mohou převzít zodpovědnost a vyvíjet aktivitu v rámci vlastní komunity.** Sociální problémy Romů a následně soužití Romů



s většinovou společností patří k složitějším, ale ne neřešitelným problémům našeho dnešního světa. **Považovali bychom za úspěch, kdyby tento projekt mohl posloužit jako model sociální práce pro další regiony. Přínosem je rovněž možnost praxí a dalšího vzdělávání pro studenty vyšších a vysokých sociálně-pedagogických škol. Uvažujeme o nabídce praxí či stálého místa pro romské absolventy z Pedagogické fakulty UK nebo blízké evangelické školy pro romské studenty.**

V roce 1999 došlo ke změně ve vedení občanského sdružení Pomozme olašským Romům. Vedení se ujal nový tým pracovníků. Jedná se o studenty a absolventy sociálně pedagogických



škol.

Odpovědné osoby jsou Lada Vargová a Soňa Vlasáková.

Nízkoprahový dětský klub Lače Čhave

Tříkrát týdně probíhá klubová činnost, máme snahu o celotýdenní a celoroční provoz včetně prázdnin.

Každý měsíc se konají víkendové výjezdy - akce konané v Praze a mimo Prahu, poznávání celé republiky.

Prázdninový tábor je nedílnou součástí programu, konaly se již čtyři letní tábory, v roce 2002 plánujeme další.

Co všechno děláme

- klubové programy zaměřené na rozvoj kulturní, osobnostní, sociální tvořivosti a



- hodnotové orientace
- poradenství
- spolupráce s rodinami
- víkendové a prázdninové výjezdy se zážitkovým a zátěžovým programem
- trénink hygienických a sebeobslužných návyků
- spolupráce se školou a dalšími institucemi
- průběžná supervize

Sponzory naší činnosti



jsou:

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Open society Found, Nadace rozvoje občanské společnosti, Česká národní agentura Mládež.

Co letos chystáme

19. - 21. 4. 2002 proběhla **výjezdová akce** do okolí Adršpašských skal - zaměřená na prožitkové programy z oblasti artefietiky

a muzikoterapie.

Chystá se vystoupení dětí

7. 5. 2002 v domově důchodců. Snažíme se navázat spolupráci s různými sociálními a věkovými skupinami. Dáváme tak dětem možnost prožít si úspěch a nabídnout jim formu realizace.

14. 5. bude **vernisáž výstavy** ve studiu Citadela v Klimentské ulici na Praze 1. Výstava má název - „Když se chce, tak to jde“.

Výstavou chceme přiblížit více než čtyřletou dobu působení v Nuslích. Pomocí fotografií a dětských prací umožnit lepší poznání a chápání romské minority. Děti i zde samy vystoupí se zpěvem a tancem.

Letní tábor se bude konat od 28. 6. - 7. 7. 2002.

Klubová činnost probíhá každý týden úterý, středa, čtvrtek od 14 do 17 hodin.

Průběžně se děti zúčastňují kulturních akcí, jako je návštěva kin, divadel, koncertů a výstav.



počet členů: 24
působnost: Praha 4

Občanské sdružení Pomozme olašským Romům

Boleslavova 250/1
140 00 Praha 4 - Nusle
tel.: 02/84684770

e-mail:
por@email.cz
lada.orientová@seznam.cz
internet:
www.lache-chave.cz



S.K. a K.S. Dakota



Občanské sdružení Samostatný Kmenový a Klubový Svaz Dakota

vzniklo na podzim r. 2000, vyčlenění z ostravské Ligy lesní moudrosti. Za více než 1 rok činnosti se naše občanské sdružení dostalo na velice dobrou úroveň mezi dětskými a mládežnickými organizacemi v ostravském kraji. Kromě svých pravidelných klubových akcí pořádá hodně akcí pro veřejnost, zapojilo se do ekologických aktivit a do činnosti se sociálně slabými dětmi. Získali jsme členy i z jiných okresů (hlavně Český Těšín, Opava, Bruntál) a připravujeme založení kmene v Brně.

Pro veřejnost

V letošním roce jsme v lednu a únoru uskutečnili v ostravských čtvrtích Dubina, Bělský les, Hrabůvka a v části Zábřehu sběr a likvidaci vyhozených vánočních stromků. Akcí jsme pomohli k lepšímu vzhledu a pořádku v obvodu.



V období velikonočních a vánočních svátků jsme již poněkolkáté byli pozváni na zámek v Kravařích, abychom

tam předvedli ukázkou naší činnosti a uspořádali soutěže pro děti.

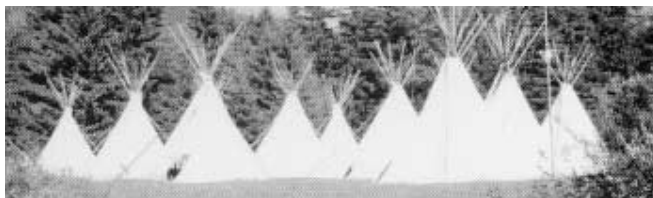
Ke dni Země v dubnu 2002 jsme uspořádali - akce Čistý park se zúčastnilo 33 brigádníků - našich členů, - vyčištění Bělského lesa se účastnilo 21 brigádníků z našich řad, - jako spoluorganizátor jsme se zúčastnili Dne Země, který se uskutečnil v areálu Černá louka v Ostravě a připravili jsme soutěže, kterých se zúčastnilo přes 400 dětí, - jako každoročně jsme uspořádali Kuličkíadu, kde své síly změřilo přes 60 účastníků.



Ve spolupráci s ÚMOB Ostrava-Jih, (odbor prevence kriminality zast. Ing. Sládečkovou) probíhá II. ročník

„Minihokejbalové extra-ligy“. Jarní část probíhá každou sobotu v období března - květen. V kategorii mladších ve věku 9 - 16 let hraje 15 mužstev, v celkovém počtu 147 členů. V kategorii starších ve věku 17 - 26 let je rovněž 15 mužstev a počet hráčů je 138. Podzimní část minihokejbalu se uskuteční od konce září do poloviny prosince.

S. K. a K. S. Dakota je regionálním pořadatelem Bambiriády 2002 v Ostravě, která se uskutečnila v areálu Černá louka a Hornického muzea. Již v loňském roce jsme byli spoluorganizáteli Bambiriády, která



se v našem městě konala poprvé a měla velice kladný ohlas.

V měsíci červnu připravujeme 7., 12. a 25. 6. Dětské dny ve spolupráci s ÚMOB Ostrava-Jih, obchodem Albert Ostrava-Poruba a ZŠ Stará Bělá.

Naše činnost

Mimo akce pro veřejnost pořádá S. K. a K. S. Dakota **pro své členy** tábory a víkendové pobyty.

V období jarních prázdnin jsme pořádali jarní tábor pro mladší děti od 9 do 16 let v Třemešné ve Slezsku, a zároveň probíhal tábor pro starší mládež do 18 let v Hustopečích nad Bečvou.

Ve spolupráci s Ligou lesní moudrosti uspořádáme 3 turnusy letního tábora na Slovensku v Prosecké dolině, jeden turnus v Hustopečích nad Bečvou. Rovněž uspořádáme 4 turnusy příměstských letních táborů v Hornickém muzeu, z nichž tři budou pro sociálně slabé děti a jeden turnus pro děti ze Slovenské republiky. Starší děti se na konci prázdnin zúčastní putovního tábora po Severních Čechách.

Od září 2002 akce pro veřejnost bude organizovat obecně prospěšná společnost, vytvořená naší organizací. Věříme, že se nám podaří O.P.S. zdárně rozběhnout a že budeme vyvíjet činnosti, které budou přínosem pro naši společnost, hlavně pro děti a mládež.

*Hana Revajová - Hanče
Náčelník S. K. a K. S.
Dakota Ostrava*



Samostatný kmenový a klubový svaz Dakota

J. Maluchy 26/4
700 30 Ostrava - Dubina
tel.: 069/6723417
e-mail:
skaksdakota@atlas.cz

počet členů: 136
působnost: Ostrava,
Karviná





Taky sbíráte víčka?
A máte jich víc než já?

Všude samá víčka...

...O sběru víček se náš oddíl dověděl mimo jiné i z časopisu Skaut-Junák. Ze začátku mě to příliš nebavilo – tu a tam odšroubovat nějaké to víčko z láhve, ale to bylo asi vše. Až na jedné oddílovce se nás vedoucí ptali na „stavy víček v našem vlastnictví“ a já se musela stydět. Holky říkaly čísla, která se rovnala tak desetinásobku mých. Druhý den mě to vzalo – úplně jsem propadla PET mánií, jak se tomu u nás v oddíle říká. Oběhla jsem babičky, dědečky, známé, příbuzné, kamarády i kamarádky a nakonec i některé spolužáky ze třídy, a pomáhají mi i spolužáci z nižších tříd. Nedávno nás napadlo zajít přímo do restaurací. Slovo dalo slovo a za týden jsme vymetaly místní hospody s prosbou o víčka – to je velmi výnosné! A vymýšlíme další a další možnosti lovu víček. Doufám, že sběr neskončí už teď v červnu, protože by to byla škoda – boj o víčka mě začal bavit, a ke všemu – je to užitečná věc.

Škubka – Katka Doležalová, Nymburk

Víčka se sbírají už druhý rok...

V ten slunečný den na začátku loňských prázdnin byla dolní část Václavského náměstí plná barevných víček – a skautů. Proč? Chtěli jsme veřejnosti představit akci Od barevných víček ke koutkům pro děti. V době, kdy jsme tento den plánovali, jsme ještě netušili, že se bude opravdu čím chlubit.

Netušili jsme, že se ve všech sběrných místech po celé republice povede dohromady nasbírat 14 miliónů víček.

Kdo z vás byl v úterý 10. července 2001 v Praze a šel zrovna kolem Václaváku, mohl se na vlastní oči, ale třeba taky ruce přesvědčit a vyzkoušet si, co všechno

se dá z recyklovaných plastů vyrábět. Na dláždění Václavského náměstí se objevilo pískoviště naplněné víčky, minigolf, asijské hlavolamy tangramy a barevná zvířátka – některá v životní, některá dokonce v nadživotní velikosti – například hladový medvěd Balú, který čekal, kdo ho nakrmí míčky. Zajímavé byly i rámy a stojany na nástěnky nebo domino.

V současné době jsou všechna víčka ve firmě Transform, která je přetavuje na stavební prvky pro naše další použití. O stavbu se přihlásilo patnáct „stavebních týmů“



a skautská hřiště budou stát v dětských domovech, zvláštních školách nebo třeba v dětském hospici, zkrátka všude budou sloužit potřebným dětem. Místo, aby přírodu hyzdila další nevhledná halda odpadu, z těchto víček bude mít určitě někdo radost. Akce Od barevných víček ke koutkům pro děti neskončila, ve skautských oddílech se víčka sbírají dál. A tak



ani vy nezapomínejte, že třídít odpad je velmi důležité a dejte si na prázdniny – anebo do nového školního a oddílového roku předsevzetí, že budete všechen vytríděný plast poctivě odnášet do barevných kontejnerů, které jsou k tomu určené. Jsem přesvědčena, že dnes už jsou ve většině měst i vesnic.

Ornela, Junák



Pro zvědavé hlavičky trocha čísel:

- 14 000 000 víček pokryje plochu o rozloze více než 1 ha
- 14 000 000 víček naplní 4 velké kamiony
- 14 000 000 víček váží téměř 40 tun



Človíček pomocníček

Penízky má každý rád. K někomu se přikutálejí samy jen tak z ničeho nic a někdo si musí kulaťoučké poklady odpracovat tvrdou prací. Je možné ovšem spojit dohromady pomoc druhým lidem a zároveň si tak trochu vydělat svým vlastním přičiněním? To zni celkem nelogicky, když dáme dohromady nezištnou pomoc a výdělek, nějak to tam nepasuje a výsledek je podivně nejasný.

Když ovšem vezmeme do ruky řekněme „výplatní listinu“ dětí v dětských domovech a podíváme se na konkrétní částky, je nám naprosto jasné, že s těmi korunkami si toho děti v děcáku moc nekoupí. Velmi se zdráhám z nich dělat chudáčky, oni mají celkem dobrý zdroj příjmu jiných radovánek, ale stejně posuďte: děti 6-12 let dostanou kapesné 40 až 100 Kč, děti 12-15 let dostanou 60 až 150 Kč a od 15 let dostanou 80 až 250 Kč podle dojíždění a školy. To vše je na jeden měsíc.

V této souvislosti a samosebou i v souvislosti s jinými myšlenkami, daleko hlubšími a prozřetelnějšími, vznikl nápad udělat pracovní víkendy a prázdniny, kde by se spojily hry a zábava s trochou práce. Taková nabídka by byla směřována výhradně dětem z dětských domovů. Přišlo nám totiž dost podivné, aby děti dostávaly nějaké určité sumy peněz ke kapesnému, aniž by hnuly prstem. Často totiž vidím, že neexistuje nic, co by děti v děcáku nutilo přemýšlet nad tím, odkud jsou peníze na to, že se mohou najíst, že mají teplo a vodu a že si mohou užívat svého dětství celkem v klidu a pohodě. A to nemluvím jen o dětech z dětských domovů. Pro děti v některých rodinách to možná platí ještě více.



Udělal jsem projekt a ten se zalíbil Nadaci Terezy Maxové. Podepsali jsme smlouvu s Natemou a Brontosaury a začali plánovat první akci. Toužili jsme najít místo, které by děti přitáhlo a nadchlo. Místo, ze kterého by číselo dobrodružství a touha po hře a napětí – a zároveň, aby naše přítomnost tam přinesla trochu užitku a konkrétní práce. Našli jsme Lukov u Zlína. Je to zřícenina romantického hradu. Ráj trampů a milovníků historie, která z hradu dýchá na každém kroku. Vymysleli jsme si postavu krutého a nelidského vládce Jury Krufásky, který v dávných dobách sužoval svůj lid a naším cílem bylo najít všechny stopy o něm.



Místní nadšenec z řad Brontíků nám rozdál práci, jídlo jsme si objednali v místním domově důchodců a spojili tak bezvadně dohromady pomoc na opravě staré památky s koupáním a hrou a večerním ohněm. Nejpovedenější ale byla noc uprostřed hradeb na travnatém plácku. Z dolního nádvoří řvali trempové Mašinku a my koukali na hvězdy nad Lukovem. Po prázdninách jsme se tam vydali podruhé a už jsme byli vítáni jako zvaní a chtění hosté. Bydleli jsme tentokrát v místní škole a každé ráno vyrazili nahoru na hrad za prací. Neděle jsou vždycky trochu volnější a je možné jít pracovat nebo si jít hrát a nebo jít do kostela. Na přiložených fotkách můžete vidět i špunty, kteří se vrhli do práce, stavěli, nosili kameny, lezli po hradbách a užívali si života mezi starými zdmi. A v říjnu jsme byli na Kuksu. To je klášter s památným barokním kostelem a hlavně sochami ctností a neřestí od slavného sochaře Matyáše Brauna. Nedaleko je i Betlém, vytesaný přímo do skály. Bydleli jsme v nádherných chodbách a pokojích kláštera a jedli v obrovském sále refektáře s výhledem na kraj a město pod námi. Naším úkolem bylo očistit sochy a čistit terén kolem Betléma. Za odměnu jsme se mohli jít podívat (PŠŠŠŠT!) do hrobky rodu Šporků, kteří byli šíleně bohatí a všecku tu nádheru financovali.

Není to sice romantika přírody, ale romantika to také je. Určitě je to potřeba střídat, ale i tohle má něco do sebe. Často jsme řešili problém a hryzaly nás pochybnosti, jestli to má cenu dělat. Kluci a holky si vydělají spravedlivě za odvedenou práci určitý obnos a často ho prokouří a utratí za hlouposti. Jsou mezi nimi ovšem i takoví, kteří šetří na dárek pro někoho blízkého, koho mají rádi. Nedává mi spát naprosto suchý a jasný projev malého Radka z Brna, který lidem v kostele po nedělní mši, když se ho ptali, co děláme a kdo jsme, řekl: „Vydělávám na nověj ‚gameboy‘. Makám a dostanu prachy a pak ho koupím...“ Babičky lapaly po dechu a myslely si, kdoví jaké částky děti nevydělávají a kdo je to vlastně takhle zneužívá. Ale snad i on si uvědomí alespoň to, že na nový gameboy musí ještě párkrát „kopnout do vrtule“. Přemýšlím, jestli jsou tam i takoví, kteří by jeli i v takovém případě, kdyby nic nedostali a jen by pochopili, že to je dobrovolná práce pro druhé, kteří budou okouzleni krásou očistěných soch nebo vznešeností prastarého hradu u Zlína. Právně je celá věc ošetřena tak, že děti nedostávají oficiálně výdělek, ale dar, který je jim rozdělen, a v tom duchu se s nimi podepíše smlouva. Částka je stanovena na hodinu a pak si s dětmi popovídáme o zasloužené částce.

Ondra Martinek, sdružení Malý princ

Jelikož jen zřídka bývá kvalita snažení těch, kteří se zabývají výchovou dětí a mladých lidí v různých organizacích, posuzována způsobem, který by byl průkazný i pro širokou veřejnost, nabízíme vám v následujícím článku výběr podstatné části studie, kterou loni na konferenci České psychologické společnosti přednesl Jiří Zajíc a která se opírá o unikátní výzkum. Zájemci o plné znění včetně konkrétních dat se mohou obrátit na Jiri.Zajic@adam.cz

Vztah k hodnotám jako důsledek výchovy

Základní fakta o výzkumu

Junák jako největší dětská a mládežnická organizace u nás (téměř 55 tisíc členů) od počátku svého obnovení koncem roku 1989 stále naléhavěji pocítoval potřebu získat hodnověrné poznatky o postojích svých dospělých členů (je jich asi 15 tisíc) k celé řadě otázek týkajících se jak vnitřního života organizace, tak jejího postavení ve společnosti. Proto její nejvyšší orgán – Ústřední rada – zadal po několikaleté přípravě agentuře MEDIAN (na základě výběrového řízení, jehož se účastnily např. STEM, Sofres-Factum aj.) na podzim roku 2000 vypracování dosti rozsáhlého výzkumu. Podrobnosti si mohou zájemci najít na internetových stránkách www.adam.cz, nebo si je mohou vyžádat na uvedenou e-mailové adrese. Zde pouze shrnu nejzajímavější výsledky a navrhu jejich stručnou interpretaci.

Jedna kombinovaná položka se týkala důležitosti 25 hodnot, které se u nás používají už mnoho let na zjišťování hodnotové orientace (viz např. „Hodnotové orientace české populace“, FACTUM/1995 – pro Český rozhlas). To MEDIANU umožnilo provést srovnání s vlastním šetřením, který v rámci výzkumu Market & Media & Lifestyle uskutečnil mezi 3937 respondenty v období 3. 7. – 24. 9. 2000. Junák obdržel souhrnné výsledky za všechny tři zkoumané skupiny svých členů (vedoucí středisek – VS, vedoucí oddílů – VO, roveři a rangers RR) a srovnání s obecnou populací (OP). Tázání každou z hodnot zařadili na škále „velmi důležité – spíše důležité – spíše nedůležité – naprosto nedůležité“.

Konkrétní výsledky

Získané výsledky, pokud je lze srovnávat, bylo možno rozdělit do tří skupin:

1) Případy, kdy výsledky postojů skautů a obecné populace jsou v zásadě shodné:

- *Důležitost „dobrých přátel, dobré party“*
- *Důležitost života v míru*
- *Důležitost pravdomluvnosti*

Shoda je tedy v podstatě na hodnotách, které jsou buď na první pohled žádoucí (mír) a nebo jsou prvořadě „výhodné pro mě“ (mít kolem sebe dobré lidi, kteří mně pomohou, moct se spolehnout na to, že nejsem druhými obelháván).

2) Případy, kdy výsledky postojů skautů a obecné populace jsou odlišné zejména v důrazu – např. tam, kde u jedněch převládá „velmi důležité“, u druhých „spíše důležité“.

- *Důležitost vzdělání a kvalifikace*
- *Žít si klidně bez rizik a napětí*

V těchto dvou hodnotách se skauti shodují s obecnou populací na jejich důležitosti, v obecné populaci se ovšem na ně klade větší důraz. Co se týče „klidného

života“, je ale rozdíl s klesajícím věkem (i u skautů) značný.

- *Důležitost zajímavé a užitečné práce*
- *Důležitost jistoty zaměstnání*
- *Důležitost zálib a koníčků*

V těchto třech hodnotách, které se vesměs týkají tvůrčí aktivity, projevují skauti výraznější přesvědčení, že jde o hodnoty velmi důležité. Obdobně je to i v dalších čtyřech hodnotách:

- *Důležitost rodiny*
- *Důležitost vzájemné pomoci a porozumění*
- *Žít podle vlastních názorů a zásad i bez ohledu na mínění ostatních*

- *Mít věrného, spolehlivého přítele*

Důraz na spolehlivého přítele vsutku charakterizuje jeden z rozhodujících rozměrů skautingu. Potvrzuje to i shoda mezi VS (lidé středního věku) a RR, kterým je kolem dvaceti. Do postojů k rodině se jistě promítá i dlouhodobá zkušenost s tím, jak se na výchově a životních perspektivách dětí podepisuje nefungující rodina.

3) Případy, kdy to, co jedni převážně považují za důležité, považují druzí za nedůležité.

- *Mít hodně peněz a dobře si žít* – za velmi důležité pokládá pouze 6% vedoucích středisek, 9% vedoucích oddílů a 17% dospívajících skautů, ale 56% dospělých v obecné populaci
- *Dosáhnout společenského uznání, úspěchu* – dopadlo obdobně, i když ne s tak ohromným rozdílem
- *Být odolný, snášet nepohodlí a námahu*
- *Důležitost sportu*

- *Žít zdravě, dodržovat správnou životosprávu*

V těchto třech posledních hodnotách (v případě první nebyl výzkum úplně srovnatelný) se kromě zjevné korelace ukázala zásadní odlišnost v postoji k fyzickému zdraví a odolnosti, jaký zastávají skauti a jaký sdílí většina OP.

Nejkřiklavější rozdíl mezi skauty a OP se pak ukázal v ochotě angažovat se ve prospěch veřejných záležitostí. Současně je vidět, že mladší lidé i mezi skauty jsou méně „nadšení“.

- *Mít vliv na veřejné záležitosti*

– *Aktivně se podílet na rozvoji společnosti* – za velmi důležité a důležité to pokládá 90% VS, ale jen 13% lidí z obecné populace

– *Aktivně se podílet na ochraně životního prostředí*
Daleko větší důraz u skautů se projevil i v případě závěrečné trojice hodnot:

- *Žít podle mravních principů, které nás přesahují*
- *Čestně jednat, poctivě žít*
- *Věřit v Boha*

Postoje k poslední skupině hodnot jen potvrzují to, co se dalo tušit z předchozích zjištění: výrazné rozdíly mezi skauty a ostatní populací nejsou jen v dílčích

orientacích, ale i v kořenech, ze kterých tyto jednotlivé hodnotové preference vyrůstají. I tady se současně ukazuje, že nejvíce je „hodnotovou skepsí“ zasažena nejmladší generace.

Závěry

Uvedený výzkum umožňuje vyslovit jednu hlavní (ve své podstatě nijak originální) a několik dílčích tezí: **Vytváření hodnotové orientace člověka je podmíněno celou řadou faktorů, a to jak vnějších, tak vnitřních, jejichž význam pro ono utváření je vázán na osobní situaci (opět vnější i vnitřní) dotyčného člověka.**

Přitom platí, že:

1. Tento proces je možno podstatně ovlivnit výchovou (celková zkušenost skautingu, potvrzená ve výzkumu řadou odlišností od obecné populace).
2. Efektivita tohoto ovlivnění je významně závislá na celkovém hodnotovém kontextu, v jakém tato výchova probíhá (ve skautingu jsou to tři základní principy odpovědnosti vůči Absolutnu, ostatním i sobě, které jsou konkrétně vyjádřeny ve slibu a zákoně; ve výzkumu se to projevilo odlišností jak v primárních postojích – viz poslední tři hodnoty, tak v konkrétních důsledcích – viz např. postoj k životosprávě, fyzické odolnosti či veřejnému životu).
3. Pro zvnitřnění hodnot je podstatné jejich „zažití v akci“ – ve výzkumu se to projevilo zejména v postojích k přírodě, práci, odolnosti, prostotě života a veřejné angažovanosti. O potřebě hájit tyto hodnoty se skauti přesvědčují z bezprostřední zkušenosti oddí-

lového života.

4. Hodnotová orientace probíhá v neustálé interakci s okolím. Proto je významné celkové „hodnotové klima“ společnosti. Podstatné rozdíly mezi nejmladší a střední skautskou generací potvrzují intenzivní destruktivitu tohoto současného českého „hodnotového klimatu“, s nímž se obtížně vyrovnává i tak účinná výchovná metoda, jakou je skauting. Oč beznadějnější je situace dětí a rodin, které jsou v tomto boji osamělé.

5. Způsob, jakým dosud probíhala „česká transformace“, významně posílil přesvědčení, že se nevyplácí žít čestně a poctivě. Naopak zdůraznil nutnost bezohlednosti, sobeckého prosazování na úkor druhých a lhostejnosti k jejich potřebám. Téměř udusil étos veřejného života. Posílil touhu po snadném a bezrizikovém životě i po konformitě.

Tahle poslední teze je dost chmurná. Přesto hlavní poselství tohoto mého příspěvku takové není. Jsem totiž přesvědčen, že k obdobným výsledkům, jaké se ukázaly na skautech, by dospělo zkoumání i jiných skupin lidí, kteří obdobně na poli výchovy, vzdělání, kultury, péče o životní prostředí i „péče o duši“ usilují o životní styl, ve kterém rozhodující roli má smysl pro pravdu a čest, ohled na druhé i přírodu, solidarita se slabšími a potřebnými i odvaha čelit s nadějí všemožným ohrožením a úzkostem dnešní doby.

Jiří Zajíc

Memoriál Marty Habadové

Již III. ročník memoriálu Marty Habadové se konal za účasti žákovských kolektivů z celé České republiky 25. listopadu 2001. Účastní se ho družstva mladých hasičů a závodí se v běhu na 60 m s překážkami, a to ve čtyřech kategoriích. Těmi překážkami jsou 80 či 150 cm vysoká bariéra, přeběh 4 m kladiny se dvěma kotouči 10 m hadic, které musí soutěžící, než proběhne cílem, spojit a poté připojit na rozdělovač a proudnici. Je to disciplína, která vyžaduje fyzickou i technickou zručnost.

Soutěž pořádá Městské sdružení hasičů Praha ve spolupráci se Sbory dobrovolných hasičů z celé Prahy. III. ročníku se zúčastnilo 392 soutěžících ze 46 SDH. Přivzání byli samozřejmě i hosté.

O vysoké úrovni soutěže svědčí i fakt, že ti nejlepší dosahují časů kolem 15 sekund. Dá se tedy hovořit o vysoké technické připravenosti všech soutěžících. A proč Memoriál Marty Habadové? Původem Slovenka z Liptovské Revúci, přistěhovala se s rodiči do Litvínova, později do Prahy. Kromě rodiny a práce ve škole stačila paní Habadová věnovat čas i svým zálibám a koníčkům - zpěvu, turistice a práci v požární ochraně. Od roku 1959 vedla oddíl mladých požárníků. Od roku 1977 se podílela na metodickém vedení práce mladých požárníků, na rozvoji celostátní hry „Plamen“ a na přípravě mezinárodních soutěží. Za svoji obětavou práci získala



i řadu ocenění. Memoriál se koná na památku této mimořádné ženy. *Za MSH hl. m. Prahy Petr Pacner*

Plánovací dopoledne

Připadá vám název trochu od věci? Tak věřte, že pomoci dětem se dá i úplně jinou cestou, než o které většinou píšeme. U nás v Chrudimi nazýváme „Plánovací dopoledne“ akce zaměřené zejména pro dospělé občany určitých lokalit. Ne tedy pro děti, byť jsou často právě o nich.

Oč vlastně jde? Chrudimský Městský úřad má svůj záměr na vybudování dětského hřiště (nebo odpočinkových koutů apod), a protože u nás ve městě funguje velice dobře Ekocentrum Českého svazu ochránců přírody Zelený dům, tak se na něj obrátí s prosbou o spolupráci. Cílem města totiž není „utržit“ peníze, ale dobře je investovat. A investovat je tak, jak si většina obyvatel přeje.

Ochránci přírody při těchto akcích fungují jako „rozhodčí“. Snaží se na jedné straně usměrňovat občany v jejich názorech, na druhé straně za ně lobovat. Z plánovacích dopolední zatím vždy vyšly dobré výsledky. Zajímavým příkladem je vybudování dětského hřiště s odpočinkovými kouty v sídlišti Dr. Peška, které bylo zpracováno na základě studie z našeho partnerského holandského města Ede. V současné době, pro změnu na jiném konci města, se schyluje k výstavbě malého hřiště v lokalitě Stromovka II.

Takže až se budete „chtít“ stát partnery vaší obce i při takovýchto aktivitách, a budete-li trochu váhat, obraťte se na chrudimské ochránce (zelenydum@iol.cz, 0455/620141) a určitě vám poradí.

Roman Málek, Občanské sdružení Altus

Generali posílila

Generali posílila své aktivity ve střední a východní Evropě převzetím poboček Zürich Group v Polsku, Maďarsku, v České republice a na Slovensku.

Zürich Financial Services (ZFS) a Generali Holding Vienna AG uzavřeli dohodu týkající se restrukturalizace jejich poboček ve střední a východní Evropě. Na základě této dohody převezme Generali celkem pět pojišťovacích společností Zürich Group v Polsku, České republice, Maďarsku a na Slovensku a jeden penzijní fond v Polsku.

Generali Vienna Group již působí ve všech těchto zemích. Převzetím poboček Zürich pojišťovny současně posílí své aktivity v jednotlivých regionech. Generali bude pokračovat v poskytování služeb klientům a partnerům Zürich Group ve střední a východní Evropě, a to podle vysokých standardů kvality, které odpovídají postavení vedoucí mezinárodní finanční společnosti.

V Polsku převezme Generali pojišťovnu na životní pojištění Zürich T.U. na Zycie S.A., pojišťovnu na neživotní pojištění Zürich T.U.S.A.

a penzijní fond Zürich. Tato operace více než zdvojnásobí předepsané pojistné v Polsku. Převzetí povede k růstu zejména v oblasti životního pojištění, současně s tím dojde i k posílení pozice Generali na polském trhu, která se tímto posune na šesté místo. Minulý rok dosáhly dvě pojišťovací společnosti Zürich Group předepsaného pojistného v celkové hodnotě 40 milionů EUR. Zürich penzijní fond je pátým fondem na polském trhu. Převzetí penzijního fondu umožní Generali vstup do rychle se rozvíjejícího segmentu penzijního pojištění.

V České republice převezme Generali obchodní i organizační aktivity Zürich pojišťovny. Více než polovina celkového předepsaného pojistného pochází z pojištění motorových vozidel, zbytek tvoří další majetková pojištění. Převzetí zvýší předepsané pojistné Generali zhruba o 30 %.

Po převodu pojistného kmenu lze předpokládat, že se Generali Pojišťovna a.s. stane pravděpodobně čtvrtou největší pojišťovnou na Českém pojišťovacím trhu.

Zürich Biztosító Rt. Budapešť přejde pod Generali s celkovým ročním pojistným v hodnotě 8 milionů EUR.

Na Slovensku převezme Generali Zürich Poisťovna a.s., s ročním



předepsaným pojistným 2,2 miliony EUR.

Touto fúzí dojde k celkovému nárůstu předepsaného pojistného ve střední a východní Evropě v hodnotě 83,4 milionů EUR, což představuje nárůst o téměř 20 %. Kromě toho spravuje Zürich investiční fondy v hodnotě 270 milionů EUR, a to jak pro své vlastní pobočky, tak i pro třetí subjekty. Tento závazek taktéž přechází pod správu Generali.

Generali Pojišťovna a.s.

Generální ředitelství
Bělehradská 132, 120 84 Praha 2
Telefon (02) 21091 000
Telefax (02) 21091 300
Bezplatná infolinka: 0800 150 155
E-mail: servis@generali.cz
Internet: <http://www.generali.cz>

Vydejte se
za dobrodružstvím do Země nikoho,
na prérie za posledním Mohykánem,
po stopách hochů od Bobří řeky...

Navštivte výstavu k 90 letům skautingu,

na které uvidíte více než sto ilustrací
z dobrodružné a skautské literatury.

7. - 28. června 2002

Praha - Palác Lucerna, Galerie Tvrdohlaví,
vstup zdarma z Kina Lucerna, Štěpánská 61, Praha 1
otevřeno 7 dní v týdnu od 10.00 do 22.00

Těšit se můžete na obrazy
od Zdeňka Buriana, Gustava Kruma, Jana Fischera
a mnoha dalších.

Čekají na vás kresby a malby, které vás provázely strhujícími a napínavými příběhy
Jaroslava Foglara, Zane Greye nebo Karla Maye...



Ilustrace Jiří Petráček

ARCHA



Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou
poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j.
1259/99 ze dne 29. 3. 1999
Redakce: Mgr. Jiří Zajíc, Michala Rocmanová ak.
mal., Jakub Kořínek

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 02/24102209, fax: 02/24102541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito P. Komárek LOTOS a.p.s.
Fotografie z archívů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0
Vychází 10x za rok



Přijďte si zahrát! Pexeso se starostou města...

Ano, tak se jmenovala akce, kterou naše sdružení uspořádalo v rámci celostátní kampaně „30 dní pro občanský sektor“ v únoru tohoto roku (viz www.30dni.cz).

Proč se o této akci zmiňujeme? První důvod je ten, že se nehrálo s obyčejným pexesem – to naše bylo výjimečné tím, že na kartičkách se skrývaly znaky a symboly občanských sdružení (např. lilie skautů, havran Mladých ochránců přírody Havrani atd.). Cílem akce, kromě zábavy, bylo ukázat i představitelům radnice, že v Chrudimi je spousta občanských sdružení, která nabízejí nejpestřejší aktivity. Druhým důvodem bylo to, že pro média bylo pexeso se starostou města zajímavým tématem a věnovala mu velkou pozornost. A třetí důvod? Konečně jsem se jednou zastavil a zahrál si příjemnou partii.

*Roman Málek,
jedenatlet Občanského
sdružení Altus*

Mezibořský rychlík

V sobotu 27. dubna 2002 zorganizoval Sbor dobrovolných hasičů v Meziboří za spolupráce MÚ v Meziboří pod záštitou starosty města pana Červenky již II. ročník soutěže jednotlivců v běhu na 60 m s překážkami, nazvaný „Mezibořský rychlík“.

Soutěžilo 77 dětí v pěti kategoriích, závodu se zúčastnily i děti ve věku 4 – 6 let v kategorii „Plamínek“.

*Za ORM v Mostě
M. Matějčková*

Západočeské jamboree

se konalo letos od 2. do 5. května již potřetí a sjelo se na něj do Plzně přes dva tisíce účastníků. Program

byl bohatý – kromě velké dvou denní hry Sever proti Jihu probíhala pódiová představení na Výstavišti, disciplíny a atrakce na náměstí byly již tradiční – živá dáma, stavba krabicové věže, koloběžkové závody a další soutěže.

Pochopitelně nechyběl velký slavnostní průvod městem.



Žluté kvítky Ligy proti rakovině měl ten den na klopkě kdekdo. Nabízely je po celé republice skauti a skautky. Na Pražské radě Junáka to vypadalo jako v úle.

Světluška s kasičkou sem. Žabička s kasičkou tam. Telefon zvoní, někdo ho zvedá. Čili organizátoři vysvětlují s ochotou sobě vlastní kdekomu, co a jak. Nad vším dohlížíjí vínové košile a černožluté šátky Skautské ochranné služby. V rychlosti se dozvídám, že Tomáš je někde s vlčaty, a na Staromák že se nejrychleji dostanu sedmnáctkou.

Děvčata tam zvládají nápor



statečně, občas prohodí pár slov na vysvětlenou v angličtině cizincům a nepřestávají se usmívat. Vpodvečer volám našim – ozve se Houserův hlas: „Všechno jde jako po másle, zbývá už jen sedmdesát kytiček a do plánovaného konce akce ještě třičtvrtě hodiny.“

Byli jsme u toho a postavili jsme se rakovině na odpor. Velký dobrý skutek se vydařil...

*Prófa, Nová Včelnice
Výstavu „Když se chce, tak*



to jde“ pořádá občanské sdružení Pomozme olašským Romům – dětský romský klub Lače Čhave. Fotografie a výtvarné práce dětských klientů můžete shlédnout v prostorách café-galerie Studia Citadela, Klimentská 16, Praha 1 od 14. května do 18. června 2002.

Návštěvníkům výstavy chceme přiblížit naši více než čtyřletou činnost s romskými dětmi z oblasti Prahy 4 Nuslí – ukázky činnosti, různé výtvarné techniky, výjezdové a pobytové akce, účast na koncertech a vystoupeních.



Mezidružinová liga zve i vás!

V tomto oddílovém roce si v ní zasoutěžilo více než sto družin skautů a skautek. Úkoly, inspirované cestou piráta Francise Drakea kolem světa, byly různorodé – od tábornických znalostí až po mírně recesní.

O posledním květnovém víkendu se sjely na Sečskou přehradu na finálové klání téměř dvě stovky těch



nejlepších závodníků z celé republiky. Bojovali statečně všichni, a tak si za odměnu mohli zajezdit i na plachtěnici.

K zápolení v příštím roce zveme i další družiny z ostatních sdružení dětí a mládeže.

Přidáte se a porovnáte své síly?

O bližší informace si můžete do konce srpna napsat na adresu skautjunak@skaut.cz.

Setkání mládeže

V návaznosti na Světové setkání mládeže v kanadském Torontu **23.–28. července 2002** organizuje Asociace křesťanských sdružení mládeže ve spolupráci se Sekcí pro mládež České biskupské konference **3. celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou** ve dnech 13. - 18. srpna 2002. Počítá se s účastí cca **4-5 tisíc mladých** z celé republiky, a to především ve věku 14-26 let.

V programu se počítá s přednáškami, besedami a koncerty; jsou domluveny také brigády pro město, nebudou chybět ani dílny, tvůrčí líhne a sportovní utkání.

Na setkání jsou pozvány také skupinky mladých ze zahraničí.

Bližší informace a přihlášky na www.signaly.cz



Bambiriáde bude věnováno celé příští číslo Archy.